

сълъ че това не се прѣдава завѣдъ като невъзможно, хвърля нѣкакъ пѣтно върху едно общество което наричатъ: „Всепрѣсвещенна Църква“.

И не е чудно ако „Духовна пробуда“, въ сжщото мѣсто, съвѣтва „едияъ Христовъ служител“, да не учи че „безъ кражби не може“.. да не се „дава възможность да се мисли, че и главата е вмерисана“ или че и солта е обезсолена“. Защото ако е така, лесно се разбира какъ „положението на нашитѣ митрополити... вече не е розово; и тѣй вече тѣ изгубиха много отъ своето влияние и обаяние“! ¹⁾

* * *

VIII „Всепрѣсвещенна българска национална църква“. Съвършенства и недостатѣци; (слѣдва) какъ я оцѣняватъ „Духов. Пробуда“, и Църков. Вѣстникъ“. Грѣда и съчица. Отъ „Духов. Пробуда“ ли ще дойде спасението?

* * *

Г. Михайловски вѣнъ отъ изборната система въ Православната българска Църква, намира и други причини за да я прѣдпочита надъ Католишката: „Всепрѣсвещенната българска църква не само не „е раждала чудовища.... но можемъ да речемъ „че сж излизали отъ нея хора великани.... “²⁾

Нека си припомни г. Михайловски, сътрудникъ на „Дух. Пробуда“, това що изповѣдва писателътъ на кн. „Огъ Развала къмъ Провала“: ³⁾ „Удаде ли имъ се да извършватъ най обикновенно дѣло—тѣ обявяватъ себе си за великани!....“

1) „Д. П“, бр. I стр. 12.

2) „ „ бр. IV-стр. 2.

3) „Отъ Развала К. Пр.“ стр. 155-156.